

Bon dia!

Enguany, a l'escola, hem parlat de Sant Francesc d'Assís, i ens han comentat, que va ser el que va començar la tradició de fer el pessebre, no sé si per això o per fets de l'atzar, avui m'he aturat davant del pessebre. És gairebé igual al que fèiem quan nosaltres érem petits, les mateixes figures, està al mateix lloc,...

Ara el fan els cosinets, els petits de la família, ajudats per la iaia.

Avui, m'he mirat les figures, una a una i m'he fet un munt de reflexions...

Fer el pessebre no és cosa de nens!

Què hi he vist?

En primer terme un poblet, petit, senzill,... me l'imagino sense més sorolls que els del bestiar, el caminar de la gent, el vent que bufa,...

M'he fixat en una de les cases, hi ha llum! Dins una noïeta amb cara d'espant i un personatge , que no puc veure bé, la llum que l'acompanya m'encega. Reconec l'escena, "l'Àngel anuncia a Maria que serà la Mare de Jesús".

*Pel meu cap passen moltes reflexions, ... Penso que jo també m'espantaria si se'm demanes una missió tan difícil. A Maria, la noïeta, se li demana ser la Mare de Jesús, la que portí al món **AQUELL** que ha d'ensenyar a la humanitat a viure estimant tothom,...*

Imagino les moltes preguntes que passen pel cap de Maria: Quina cara hi posarà en Josep? Que dirà la gent?,...

I diu que sí.

Josep, no hi és en aquesta escena. Dubte d'acollir a Maria com esposa, recordo que diu el text evangèlic, però ho fa , es fia de Maria,....No és un babau, es un home bo que sap que la seva promesa no l'enganya,....

I diu que sí.

A mí no se m'ha presentat cap àngel, però em pregunto : Jo que desitjo que tothom sigui estimat,...Què he de fer? Díc que sí a la proposta que sento dins meu de treballar per construir un món millor. Em fio dels altres?

Em miro l'àngel , també ell ha dit que sí. Sí jo fos l'àngel, en aquest moment respiraria fons, penso que a vegades ens toca fer d'intermediaris per tal que allò que convé esdevingui realitat. Ha estat enviat....Podia pensar que li demanaven més que el que podia, í... ser un dímoniet. Recordo els pastorets..

I segueixo mirant el pessebre.

Potser el que he de fer jo, és ajudar als altres a veure que han d'implicar-se a portar a terme la construcció d'un món millor...

Veig Maria que surt de casa, del seu refugi, de les seves petites seguretats, porta un petit farcell,... Emprèn camí vers Judea, va sola, només l'acompanya el gos, una noia sola! Va a Judea, què hi va a fer? no s'acosta Pasqua!

La segueixo en la imaginació, passa per damunt d'un petit pont, el torrent porta molta aigua (en l'aigua hi puc descobrir el mal,..)

Com van les meves pors? Quant tinc clar que he de fer una cosa, escatimo esforços? i em pregunto si jo puc ser pontarró, avui, aquí,... , si ajudo als altres a portar a terme allò que em sembla un somni..

María continua caminant pel fangós camí, salta d'una pedra a l'altra, no es vol posar de peus dins les basses que guarden l'aigua de la pluja dels darrers dies. Res no l'atura, sap que la seva cosina Elisabeth la necessita, espera un fill,...es gran,...

Em dic soc un camí, potser amb fang,... Em priven les basses d'aigua (la mandra les pors,...)?

Jo em dic, si puc ser camí!, si sé detectant les necessitats dels altres i, encara que em costí, fer el possible per posar-hi remei!

En el pessebre, de casa de l'avía, lluny de Natzaret, hi ha Aín Karen . Allà María es troba amb Elisabeth, totes dues estan contentes,

María no es recorda de les seves necessitats. Fa més feliç donar que rebre, diu la dita. Elisabeth està molt agraïda.

María es queda a Ain karem el temps que cal, fins que el fill d'Elisabeth és al món,...no té pressa,...

Em pregunto: Sé viure amb agraïment les mostres d'afecte, ajuda,... que em fan els altres?

Ara m'imagino María de retorn a Natzaret, te ganes de trobar-se amb Josep, amb els del seu poble, va sola, l'acompanya el gos.

El gos no entén res, no es pregunta res, però acompanya, està disposat a defensar-la si cal,...

Jo em pregunto, encara que em sento incapaç de fer grans coses, si acompanyo, soc fidel? Faig costat als altres, als que estimo i sé que em volen bé?

I María arriba a casa, alegria, abraçades,...

I molt aviat un contratemps, un edicte de l'emperador de Romà, ...Cal retornar a Judea, Josep és de la família de David, la casa pairal és a Betlem. Els Romans volen saber quants

soldats tindrien per conquerir més territori, cal anar a empadronar-se al poble familiar,...

Josep i Maria estan preocupats, falta poc per néixer el nen, Maria no pot fer el trajecte a peu, cal que un animal la porti al damunt. Imagino que el fidel gos , continua acompanyan.la ,... però ha d'anar a la sella, no hi ha més remei. No poden pensar en un cavall, faran el trajecte amb una mula o un burriquet.

Penso en les persones que passen serioses dificultats per manca de diners, treball, casa, o....

Veig la mula, silenciosa, obedient,...disposada a col·laborar, ... Em direu que per força, no entén res,.. no sap res,.. però no s'oposa. Jo, faig el rònec?

Camí enllà,... amb mantes per dormir al ras,....menjar,... tardaran uns dies en fer el camí, potser una setmaneta? Han de travessar Samaria, no hi tenen parents,....Caldrà que Maria descansi! La mula i els gos els proporcionaran escalf,...

Contínuo mirant el pessebre, veig el rètol de Betlem , per un moment respíro, els de la família els acolliran, em dic! Però recordo el text,...els justífcico , ha de néixer el nen, quín enrenou, complicacions,...

Imagíno que els proporcionen un estable per raó d'intímítat, sílenci, ...

I jo, avuí, com responc als que venen buscant víure dígnament ?

A l'estable hí ha animals, un bou,... la mula que porten Josep í María . Hí ha lloc, palla,...sopluíg ,... í allà neix el Nen !

Al meu costat sobre una cadíra hí ha un díari, l'ha deixat l'aví que llegía , aquí no fa gaíre estona. Veíg que díu: “ Una pastera ha naufragat,...” Immediatament ho relaciono amb el que estava pensant. Em formulo moltes preguntes, quína resposta hí puc donar?

Els animals, que comparteixen “casa” amb els nouvínguts, els proporcionen escalf.

Veíg María amb el nen als braços, mostrand-lo a tothom que s'apropa,..

Imagino la preocupació de Josep, cerca protecció per Maria i el Nen, els cal menjar, escalf, ...sort que no gaire lluny veig uns pastors que han rebut la nova, un enviat, "Angel" els hi ha fet saber.

I sense fer soroll, el menut infant crida a tothom a estimar, compartir, ...

Comparteixo amb els altres , cerco remeiar les necessitats que sé?

Em fixo en alguns dels pastors. Tenen un ramat de xais, ovelles, cabres, ... assabentats de la necessitat esquilen les ovelles, que no fugen, manses donen la seva llana, aquest pastor be podria simbolitzar el que m'ajuda a mostrar-me que tinc capacitat per ajudar a treure allò bo dels altres per poder-ho compartir amb qui ho necessiten . La mansa ovella em convida a mirar a l'interior de les persones i no únicament fixar-se en allò extern, que ajuda a treure prejudicis.

Podria ser una bona alegoria de la renovació que ens cal fer.

Mentre la pastora muny les cabres, i les ovelles i fa formatges,... treu la llet de la vaca!, amb la seva dedicació constant i de l'esforç del dia a dia. Penso que no és fàcil, ... Avuí la vida tampoc és fàcil, donada la situació social: al igual que la pastoreta, espero no perdre la motivació per continuar recollint allò que ens ajudarà per al futur.

Aquell fill del pastor, un xic entremaliat surt a pescar,...i la iaia pastora s'ofereix per rentar la roba del menut i a filar la llana per fer-li un jersei, fa molt fred!

El vell pastor, de barba blanca i pas lent recull llenya i revisa a l'hort, mira que hi té per oferir-ho als novínguts.

I la pastoreta de rinxols daurats va al pou a buscar aigua, per veure i banyar al petit Jesús.

I jo pastoreta o pastoret del pessebre d'avuí, dono el que puc? Treballo per tal que tothom tingui el necessari ?O per comoditat passo dels altres?

La nit és fosca, freda, un petits estels il·luminen tènueament la volta del cel, la lluna no es veu....

Només a la llunyania es veuen les torxes que il·luminen la capital, Jerusalem. El palau d'Herodes es dibuixa al fons,...

Sovint allò que es veu no és el més important i ens amaga el que veritablement importa. En sóc conscient?

Allà lluny com qui surt del pessebre un estel amb cua crida l'atenció dels que llegeixen els astres, sembla assenyalar algun fet notable.

Uns savís, s'adonen de la seva presència, no son jueus,... son de diferents races, llocs. Un, amb cabell i barba blanca, sembla vell,... 'altra ros, ben plantat ! i el tercer de pell fosca, son procedents de diferents països, cultures,...

Tots tres junts arriben a Jerusalem, s'han informat i segons les Escriptures, que els jueus coneixen molt bé, que ha de néixer "un personatge " molt important que ha de capgirar la vida dels homes.

Els cal informació ! Com que son gent notable van a trobar al rei, a Herodes, que per por de perdre poder... els enreda un mica, els diu on

creu que ha nascut Jesús però els diu que ell vol anar a adorar-lo ,....

La por a perdre poder, prestigi, d'íner,.. em fa actuar de manera dubtosa?

Penso en el patge blanc i en el ros,..., veig en ells una persona empàtica i solidària, ja que ajuda i regala bons moments durant l'època d'í-lusió nadalenca. Els seus patges representants de la classe humil que ens ensenya a no jutjar ni definir segons la importància social ni aspectes exteriors, sinó per la manera de fer i ser.

Miro novament l'estel, em crida a confiar, el segueixen els savis durant el seu camí, una etapa desafiant. Ells savis confien en ell, li cedeixen la missió de portar bondat i alegria a les llars. El podem relacionar amb la persona que compta amb els seus amics, les persones properes, família...

M'aturo davant el patge negre. Veig el seu compromís amb la societat, lleialtat en les relacions, pacient i í-lusionat a l'hora de fer les coses, ... Amb actitud d'entrega i solidaritat

envers els altres, sempre amarat d'humilitat, discreció i empatia.

Els patges són persones fidels que davant de tots els obstacles segueixen , al costat dels savis, l'estrella amb l'esperança de portar a recer la fe, ja que el camí de la vida no serà mai fàcil. Els savis, sense els patges, no serien complets. I arribo a la conclusió que no és important el que ofereixes en sí, sinó l'acte de voler donar el màxim de tu, ja que els actes ens defineixen.

I novament en faig mil i una preguntes: escolto les reflexions de l'experiència? Valoro la tradició? "Llegeixo al marge"? Valoro totes les cultures? Tothom té els mateixos drets?

Jesús no es només patrimoni dels jueus, ni dels cristians . Em sento cridat a mostrar-lo a tothom, com Maria que no se'l queda per ella , el mostra ... a tothom.

Però convençuts que quelcom que capgirarà el món, ha passat, els savis emprenen la ruta,... vers aquell país llunya per compartir el que tenen , els acompanyen en silenci, sense entendre res, els seus patges que faran possible

el viatge tenint cura del seu aliment i dels animals que muntaran.

Al pessebre de la iaia els animals son camells, he vist alguns pessebres que son cavalls, que més té!

Per sort no hi van tornar, van marxar per un altra camí.

I aquí acaba el pessebre de ca la iaia, enguany no m'ha deixat indiferent , fa molta estona que els meus cosinets em miren, en silenci, pensant que hi faig. Els comparteixo la meva experiència i a vosaltres també i us demano mireu el pessebre amb una mirada nova.

Bon Nadal.

Escola Vedruna -Girona